

Per 1015/1997

10021463, 1

COBISS

DOBROTA KNJIŽNICA

1-3
**ETOGORSKA
ALJICA**

**GLASILO PRIJATELJEV
SVETE GORE**

**LETNIK III
ŠTEVILKA 1
MAREC 1997**

SVETOGORSKA KRALJICA

Glasilo prijateljev Svete Gore
pri Gorici
Revija izhaja štirikrat letno

Izdajatelj:

Frančiškanski samostan Sveta
Gora pri Gorici, Skalniška 17,
5250 Solkan

Ureja:

uredniški odbor

Odgovorni urednik:

Fr. Pashal Gorjup

Oprema:

Pavle Medvešček

Računalniški prelom:

GRAFY s.p.,
Nova Gorica, Cankarjeva 13

Tisk:

Studio GRAPH,
Nova Gorica, Industrijska 5

Naslov uredništva:

5250 Solkan, Skalniška 17,
telefon: 065/22-074

Rokopisov in slik ne vračamo.

Po mnenju Ministrstva za kulturo št.
415-174/95 šteje Svetogorska kraljica
med proizvode, za katere se plačuje
5% davek od prometa proizvodov.

SVETOGORSKA KRALJICA se tiska na
reciklirnem papirju.

IZ VSEBINE

SPOROČILO SVETOGORSKE
KRALJICE 3

VESELA ALELUJA 4

VELIKONOČNO UPANJE 5

SVETNA OBLAST PRI
SOOČENJU S SVETO GORO 6

OČIŠČEVANJE 9

SPREOBRNENJU SLEDI
ODPUŠČANJE 11

MARIJANSKI MUZEJ
NA SVETI GORI 15

ODMEVI 16

ZAHVALE SVETOGORSKI
KRALJICI 18

PROŠNJE SVETOGORSKI
KRALJICI 19

TAKO JE BILO PRED 80 LETI ... 20

ZANIMIVOST IZPOD
SVETE GORE 21

VELIKA SLAVLJENJA
SVETOGORSKE KRALJICE 22

Fotografija na naslovni strani:

**VOTIVNA PODOBA
SVETOGORSKE KRALJICE**

SPOROČILO SVETOGORSKE KRALJICE

Sveta spoved ali zakrament sprave je Jezusov velikonočni dar. Ta dar je nekaj največjega za darom Evharistije. Kako nekaj velikega je, ve samo Mati. Samo ona, Brezmadežna, ve za razdaljo od greha do odpuščanja. Ona, vsa čista, ni potrebovala očiščevanja, vendar pa spremlja vsakega spovedanca in se veseli njegove naravnosti k dobremu, k Jezusu.

Velikonočno jutro. Marija ga doživlja kot krono svojega življenja. Prehojena je pot od Oznanjenja pa do Križa. Kaj vse je doživela na tej poti; v zadnjih treh dneh pa se je trpljenje nagrmadilo nanjo: "Ali je katera bolečina, kakor moja bolečina?"

Na večer tega dne je bilo poplačano vse njeno delo in trpljenje: postavljen je zakrament odpuščanja. Jezus odpušča vsakemu, ki to hoče. Jezus živi v Mariji. Tudi ona odpušča. Odpušča ljudem, ki so ga žalili, kajti če človek žali Jezusa, žali tudi njo. Ne odpušča, kot tista, ki je žaljena, ampak

kot tista, ki je hvaležna, da sme skupaj s Sinom odpuščati. Ta dan je Marija postala tudi naša Mati. Vse, kar je doživela v svojem življenju, je bilo priprava na ta dan.

Adrienne von Speyr takole razmišlja: "Kakor da je bil s tem podarjen drugi božič! V božični noči je dobila Sina; dolgotrajna obljuba adventa je bila našla svojo zemeljsko izpolnitev. Toda malo Dete božične noči je bilo samo obljuba, brst prihodnjega odrešenja. Ta brst se je sedaj, na veliko noč razcvetel ter postal polna resničnost.

Danes je Marija Odrešenikova mati. Končna točka, ki je sedaj dosežena, je izhodiščna točka celotnega krščanstva: danes je Marija resnično postala mati in vse dosedanje je bilo samo priprava na ta dan. Marija vidi pred seboj dovršeno Sinovo delo, in ona sama

stoji ob njegovem izvoru: Marija je v Duhu in po Duhu mati. In Sin je pustil, da je bila ob križu posebej udeležena pri rojstvu tega dela. Vse, kar

je bilo na božič zemeljska, telesna resničnost, je postalo danes duhovna resničnost in je zaradi tega odprto in brezmejno in vsepovsod pričujoče: to je 'evharistija' (Gospodova dekla str. 111).

"...in naj me prosi milosti!" Koliko romarjev, ki pridejo na Sveto Goro, očisti

svojo dušo v zakramentu sprave. Ko prihajajo na Goro, vedo, da jih tam čaka Mati. Ona pomaga slehernemu, ki to hoče, da opravi dobro spoved in se kot prerojen vrne domov.

fr. Pashal

VESELA ALELUJA

Božja moč je v velikonočnem jutru prelomila pečat in odvalila kamen, ki je zapiral grob Jezusa Kristusa, saj je ljubezen močnejša od smrti. Svetogorska Kraljica vošči vsem bralcem, da bi Jezusovo vstajenje tudi vas pripeljalo iz vseh grobov, v katere so vas pokopale preizkušnje, trpljenje, nemoč in obup. Kristus je vstal, da bi z njim vstali in živeli tudi mi.

svetogorski frančičskani

VELIKONOČNO UPANJE

V romanu "Nikodemova pisma" poljskega pisatelja Jana Dobraczynskega se med Nikodemom in Marijo, Jezusovo materjo, razplete naslednji pogovor:

'Misel na smrt se vedno dotakne moje rane. 'Smrt,' sem grenko nadaljeval, 'vedno preži na tiste, ki jih najbolj ljubimo.'

Dvignila je glavo in v njenem pogledu sem ponovno videl žalost. Kadar kdo govori o smrti, takoj pomislim na Ruth. Ona gotovo misli na svojega Sina. S poudarkom, kot nekdo, ki s trdimi besedami razuma razprši svoja čustva, je rekla:

'On bo smrt premagal.'
'On? Kdo?' sem vprašal.
'Mesija,' je zašepetala.'

Smrt vedno preži na tiste, ki jih najbolj ljubimo. Te Nikodemove besede nas zadevajo v srčiko življenja. Doživljamo jih kot stalno ogroženost našega bivanja in osrečujočih medsebojnih odnosov. Nad nami visijo kot Damoklejev meč negotovosti in trohljivosti vsega lepega. Ljudje smo z vezmi nagona prklenjeni na svoje življenje in z vezmi ljubezni pripeti na

življenja drugih. Te besede pa relativizirajo naša upanja in naša hrepenenja. Njihova logična posledica je praktični materializem, nihilizem in obup.

"Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?" izziva apostol Pavel v 1 pismu Korinčanom to neusmiljeno razblinjevalko naših utvar in iluzij (1 Kor 15, 55). Tega ni spregovoril kot cinik, ki bi se posmehalo vsemu, kar bi ga moglo osrečiti ali prizadeti. To je mogel spregovoriti samo kot apostol Jezusa Kristusa, križanega, umrlega, pokopanega in od mrtvih obujenega. Spregovoril je iz trdne vere, da je eden izmed grobov, v katerega je bilo položeno človeško telo, postal prazen. Kar je bilo zapisano trohnenju, živi svoje povečano življenje pri nebeškem Očetu.

V krstu s Kristusom umiramo. "Če pa smo s Kristusom umrli, verujemo, da bomo z njim tudi živeli, saj vemo, da Kristus, potem ko je bil obujen od mrtvih, več ne umre; smrt nad njim nima več oblasti (Rim 6, 8 - 9). Ko je Bog v Jezusu Kristusu stopil v smrt, je umrla smrt sama. Postala je "vrata, srečna cesta" v življenje, ki ga živimo v Bogu.

SVETNA OBLAST PRI SOOČENJU S SVETO GORO

Letos obhajamo 280-letnico kronanja svetogorske Marijine podobe. Zato se moramo čimbolj živo spominjati Marijinega prikazanja grgarski pastirici Urški Ferligojevi na Skalnici. Kronanje marijine podobe so pred 280 leti namreč opravili premišljeno na tretjo nedeljo po binkoštih, ker se je v soboto pred to nedeljo leta 1539 Marija na Skalnici prikazala Urški Ferligojevi. Z dnem kronanja so opozarjali na Marijino prikazanje. Tako tudi ob obletnici kronanja naša misel išče pot do prikazanja Božje Matere, ker je s tem dogodkom oživila cerkev na Skalnici.

Zidanje in posvečenje cerkve, kronanje Marijine podobe in cerkveni praznik prikazanja so verska dejstva, ki dokazujejo, da se je Marija prikazala Urški. Izmed svetnih dokazov tega skrivnostnega dogodka pa zgodovinarji najprej navajajo listino o podelitvi zemljišča za zidanje cerkve na Skalnici. Iz listine navajajo samo podatek o podelitvi zemljišča. List prijateljev Svete Gore pa naj to listino priobči v celoti, seveda v slovenskem prevodu. Njen izvirnik na pergamentu je v Frančiškanskem provincialnem arhivu v Ljubljani med svetogorskimi listinami in je označen s številko 4. Razbrati mi ga je

pomagal dr. P. Bruno Korošak s Kostanjevice v Novi Gorici. Od Marijinega prikazanja do zapisa listine je minilo samo poldrugo leto.

Skalnico listina imenuje gora nad Grgarjem, kar kaže na zvezo te gore z vasjo pod njo in na doživetje vaše pastirice. Ime gore navaja v zvezi s predlogom na: Naskalnica. Tako so tujci, ki niso dobro razumeli slovenske govornice, po svoje imenovali mnoge naše kraje in gore.

Štirje prosilci za cerkev na Skalnici so iz Gorice in Solkana, toda ne nastopajo v imenu solkanske župnije, ampak samostojno. Vsakemu človeku je jasno, da štirje zasebniki ne bodo zidali cerkve na samotni visoki gori. Tako delo je bilo tedaj na Goriškem mogoče izpeljati samo s pomočjo oblasti in ljudstva. Za njimi torej stoji ljudstvo, ki ga je v njegovem strašnem trpljenju za zidanje navdušila pastirica Urška Ferligojeva iz Grgarja.

Da je bil namestnik goriškega grofa Hieronim Attems resnično naklonjen zidanju cerkve na Sveti Gori, pa najbolj potrjuje iz drugih virov znano dejstvo,

da je pozneje njegov sin Wolfgang (italijansko Alvino ali Ulvino) vodil zidanje cerkve na Skalnici.

Tej kratki predstavitvi glavnih oseb in kraja naj sledi prevod listine:

"V Kristusovem imenu. Amen. Po njegovem rojstvu leta tisoč petsto štirideset, v trinajsti indikciji ter enajstega dne meseca decembra je bila napisana ta listina v Gorici v gorenji sobani hiše spodaj navedenega gospoda davčnega izterjevalca. Bili so navzoči Primož Peterčič z Vogrskega, Blaž Primožič iz Bebarine in svobodnjak Chaza Matej Schüster kot izbrane, klicane in naprošene priče in prav tam ugledni gospod Gregor iz Stepora, izterjevalec goriškega davčnega urada, vsi skupaj z goriškim viteškim gospodom Hieronimom Attemsom. Ta nadvse vredni oblastnik je dobrotljivo soglašal z dostojnim predlogom plemenitega gospoda Antona Papeža iz Gorice, Primoža Krivca iz Solkana ter Gregorja Bassina in Andreja Miheliča iz Solkana in mu pritrdil. Prosili so namreč, da bi postavili cerkev v čast blaženi Devici in Materi Mariji na gori Skalnici nad Grgarjem. Osebnost jim je podelil in odstopil v njihovi navzočnosti, tem vnetim prosilcem v imenu navedene cerkve, ki jo je treba zgraditi, dvaintrideset korakov zemljišča ob vseh zunanjih straneh cerkve v posest in drugo razpolaganje in dovolil, naj na

tem zemljišču zidajo, kakor bodo sami poskrbeli. Vendar morajo napraviti ob cerkvi nekaj ploščadi. Morajo tudi vsako leto ob prazniku svetega Mihaela od nabirke prepustiti osemdeset srebrnikov križavcev goriškemu davčnemu uradu. Ta vsota pa še ne bo poravnala nobene druge pravice deželne uprave. Oblastnik je izrecno izjavil, da spada varovanje na praznike, ki se bodo v prihodnosti v novi cerkvi obhajali, v podporo deželi in naj bodo od zdaj prazniki obhajani v sodelovanju z visokorodnim gospodom Andrejem Cholbelom, ki je predstavnik deželne uprave in bo pri njih prisostvoval. Sklenjeno in dogovorjeno naj bo, da pripada vsa nabirka darov na tri slovesne praznike, ki se bodo v novi cerkvi, če Bog da, vsako leto obhajali, na dva praznika deželni upravi. Na tretji praznik dohodke prevzamejo prosilci za navedeno cerkev z obveznostjo, da povrnejo izdatke tega dneva gospodu deželnemu upravitelju in njegovim ljudem, ki bodo na praznik skrbeli za varnost.

To dovoljenje sta zgoraj navedeni stranki obljubili v celoti in posameznostih spolnjevati, imeti za trdno in sprejeto ter ga v vsem med seboj izvajati z obveznostjo glede tega zastaviti vse premoženje, premično in nepremično, sedanje in prihodnje.

Petrus de Portis iz Intonetija Imola, goriški časti vredni javni notar po

cesarski oblasti, je bil navzoč, naprošen napisal in overovil s svojim znamenjem in imenom."

Oblastnik Hieronim Attems je torej s prošnjo za zidanje cerkve soglašal in ji pritrdil. Podelil in odstopil je zemljišče zanjo. Toda od bodoče cerkve je že vnaprej zahteval veliko dajatev: letno po osemdeset srebrnikov križavcev in to poleg rednih davkov, potem plačilo deželni upravi za varovanje reda okoli cerkve pri romarskih shodih in še od dveh največjih praznikov vso cerkveno nabirko, ki naj pripada deželni upravi. Upravitelji cerkve so take zahteve spolnjevali samo toliko časa, dokler so jih oblastniki nadzorovali. Ko nadzorstva ni bilo, predpisanih dajatev niso več

oddajali. Oblast se je vedno spreminjala in z njo tudi pobiranje davkov. S posvečenjem leta 1544 je bila nova svetogorska cerkev pridružena solkanski župniji in je župnik nadzoroval njene ključarje, upravitelje premoženja. Ljudje pa so se vedno zavedali, da je to njihova cerkev, sezidana po Marijinem naročilu v zagotovilo, da jim bo pomagala.

Posegi oblasti po darovih, ki jih verniki dajo za cerkev, so krivični. Cerkev namreč ni pridobitno podjetje. Upravljanje cerkvenih nabirk in premoženja mora nadzorovati cerkveno predstojništvo po predpisih cerkvenega prava.

P. Pavel Krajnik

Ko so dospeli na kraj, ki se imenuje Gólgota, to je lobanjska vzpetina, so mu dali piti vina, pomešanega z žolčem. Ko je poskusil, ni hotel piti. Potem ko so ga križali, so si z žrebanjem razdeleli njegova oblačila. Nato so sedli tja in ga stražili. Nad njegovo glavo so dali napis o njegovi krivdi: "To je Jezus, judovski kralj." (Mt 27, 33-37)

OČIŠČEVANJE

Neko kasno popoldne - nikomur nisem povedal - sem šel v frančiškansko cerkev. Pognal me je tudi materin nauk, naj se Materi božji priporočim, kadar bi mi bilo posebno hudo.

Kakor sveti Aleš pod stopnice sem se skrival kot, molil in se zbiral.

Patri so spovedovali.

Srce mi je velelo, naj brž odložim, kar me tišči, češ saj sem se namenil tako. Pa jaz sem kleče mežal v dlani in si nisem upal pokazati oči.

Dolgo, dolgo sem ždel in se odločeval.

"Oh duša še ni pripravljena za veliko kopel," sem se spominjal Ivana, ki mi je razodeval, da sta pravo spoznanje in resnični kes le velika milost božja. "Pregrda mi je vest - ne morem," sem naposled neumno obupal in odklamal domov.

"Če se spovem ateizma in materine žalosti, spovednik od strahu poskoči, da se podere spovednica!" sem spotoma tehtal težino svojega velikega greha.

Tisto noč nisem dosti spal. Vse misli so mi bile v spovednici in pri materi.

Čez dva, tri dni se spet ojunam. Tudi tačas so patri spovedovali.

Z očmi sem plaho šel od spovednice do spovednice, izbral sem si patra Lacka.

Pater Lacko je bil posebež, že prav

star, belolas, hromoten gospod. Bil je še zadnji živeči profesor stare frančiškanske gimnazije v Novem mestu. O njem je svet vedel, da je učen slovničar in klasik. Mož se ni nikoli kaj menil za ljudi in njihove marnje. Po stari glavi mu je blodila učenost in ga predelovala za ljubeznivega čudaka, a njegove posebnosti so mestna zijala videla nemara samo zato, ker je bil vsem znan, vsem viden in od vseh spoštovan gospod.

Njemu ni bilo nič treščiti iz spovednice zlasti dijaka, če se mu je na vprašanje spovedal, da se nalog sproti ne uči in preparacij ne piše. Spoved pri njem je veljala kar za očitno spoved. - Nekoč, tako so pravili, se je neka Podgorška spovedala, da si je prilastila sosedino kokoš. Pater Lacko ji glasno godrnjaje dá odvezo, pozabi pa naročiti, naj popravi škodo. Ženica odstopi, pater Lacko buši iz spovednice in zavpije: "Baba, vrniti pa moraš kokoš, ki si jo ukradla!..."

Da, tega sem si izbral. "Če me očitno osramoti, naj mi bo za pokoro!" sem se ponižal. "Učen mož je, profesor je bil, razumel, razsvetlil me bo," sem si mislil in pokleknil v njegovo spovednico.

Sapa mi je šla čisto na kratko, srce mi je bunkalo - prebito mi je bilo tesno.

Pater Lacko je odrinil lino in vprašal:

"Kdo?" - "Dijak," sem dihnil in začel s spovedno molitvijo. In komaj sem pritisnil piko, že se me je polastil: "No, zdaj se pa spovej razločno in lepo!"

Požrl sem slino, šel po sapo in povedal, da sem bil ateist in da sem morda še.

"V kateri šoli si že?" me je pogledal.

"V prvi."

"V prvi?" ga je privzdignilo.

Privzdignil sem se tudi jaz, da bi jo pobrisal iz cerkve, če bi se bil gospod ustrelil venkaj in zaprašil vame.

Pa ni bilo nič, le rame, kakor bi se tiho smejal, so se mu nekoliko tresle.

"Razločneje povej, ne razumem te, učeni prvošolec!" me je spet pogledal. "Ateist - kdo je to?"

"Kdor ne veruje v Boga in v neumrljivost duše, je ateist," sem povedal, čeprav sem vedel, da se norčuje z menoj.

"Čemu pa si prišel, če si - kako si rekel? - ateist?"

In sem spet ponižno povedal vse o svojih bojih in materini žalosti.

Nič več me ni zasmehoval, začel se je prav lepo meniti z menoj. Da prav za prav nisem ateist, pač nekoliko zmešan po slabi družini; prav da me je učila le mati, slušam naj jo.

Za pokoro mi je dal: "Zmoli en sam očenaš, prav zbran ga zmoli, besedo za besedo premisli, nobena druga misel naj te med molitvijo ne moti!"

Ko sva opravila, je res stopil venkaj, pa me ni zlasal, le pobožal me je in zagodrnjal: "No, le priden bodi in mater poslušaj!" Svetopetkam, ki so tiščale v spovednico, pa je odmahnil in šel.

Ampak tista pokora! Pater Lacko, tja v nebesa vam povem, da je še nisem opravil, kakor ste mi zabičili. Prehuda je bila... Ali je že kdo na svetu prav zmolil očenaš?

Ivan Zorec,

Iz nižav in težav

Jezus je vedel, da je že vse izpolnjeno, in da bi se Sveto pismo izopolnilo do kraja, je rekel: "Žejen sem." Tam je stala posoda, polna kisa. V kis namočeno gobo so nataknili na hizopovo stebelce in mu jo podali k ustnicam. Ko je Jezus vzel kisa, je rekel: "Dopolnjeno je." Nato je nagnil glavo in izdihnil. (In 19, 28-30)

SPREOBRNENJU SLEDI ODPUŠČANJE

Gora na kateri stojite je Sveta. Sveta zato, ker se je tega koščka sveta dotaknila noga božje Matere. Njena želja: "Prositate milosti" je najprej naše spreobrnjenje; zapustiti greh in vso njegovo navlako. To se dogaja na tem svetem kraju. Romarji odložijo težko "butaro", ki jih je tlačila k tlom in v srcu najdejo mir - prijateljstvo z Jezusom. Da bo sprava (spoved) lažja, vam predlagam, da se pred spovedjo zazrete v te strani. (Tekst: Škofijski ordinariat Koper).

Pred spovedjo si bom najprej:

- **izprašal vest,**
- **obudil kesanje naredil trdni sklep za poboljšanje,**
- **nato se bom iskreno spovedal vseh svojih grehov,**
- **ter opravil pokoro in zadostil za svoje grehe.**

Na spoved se pripravim s kratko molitvijo.

MOLITEV PRED SPOVEDJO

O Bog, kličeš me iz teme v svojo čudovito svetlobo,
od laži k resnici, iz smrti v življenje.
Daj mi svojega Svetega Duha,
ki bo razsvetlil moje srce,

da bom spoznal svoje grešno stanje,
se spreobrnil in spet zvesto hodil za
Jezusom. Amen.

I. IZPRAŠEVANJE VESTI

Kdaj sem bil zadnjič pri spovedi? Sem se potrudil za poboljšanje? Ali sem opravil pokoro - zadoščevanje?

1. Vera

Kako je z mojo vero? Ali sem zares veren, ali pa sem do vere brezbrizen? Kako pred ljudmi govorim o veri? Ali skrbim za poglobitev svoje vere? Ali berem verski tisk? Me je sram priznati, da sem veren - v družbi, v službi?

Ali imam navado preklinjati? Ali se trudim, da bi se tega odvadil? Ali je nedelja zame Gospodov dan, ali pa se nič ne loči od delavnika? Kako sodelujem pri maši (samo zunanje, notranje)?

Se postim (na postne petke, na pepelnico in veliki petek; ostale petke v letu namesto posta opravim dobro delo)? Ali prispevam za potrebe Cerkve in v dobre namene? Kako se vključujem v življenje župnije?

Opuščam zakrament sprave, ker menim, da nimam nobenega greha? Ne

čutim več potrebe po spovedi in svetem obhajilu?

Ali dovolj molim in kakšna je moja molitev?

2. Zakon, družina in zasebno življenje

Kakšen je moj odnos do drugih članov družine: do starih staršev, moža, žene,

otrok? Ali si vzamem dovolj časa za pogovor z njimi? Se trudim razumeti svojega sozakonca? Sem bil svojemu sozakoncu zvest v dejanjih in v srcu? Ali kdaj molim zanj in skupaj z njim? Ali v družini molimo skupaj, ali pa morda še drugi ne molijo ravno zaradi mene?

Ali se trudim, da bi bil moj zakon glede rodovitnosti in uravnavanja rojstev

v skladu z božjo voljo in naukom Cerkve? Se odločno vzamem za obrambo nerojenega življenja? Sem delal splav ali sodeloval pri njem? Sem nagovarjal k splavu? Kakšno mnenje sem glede tega vprašanja širil v svoji okolici?

Si vzamem čas za vzgojo svojih otrok, ali pa jih prepuščam televiziji in slabi družbi? Ali s svojim zgledom in besedo navajam otroke k ne-sebičnosti, plemenitosti in dobrodelnosti?

Moj odnos do televizije, filmov in revij? Sem jaz njihov gospodar, ali oni gospodujejo nad menoj in mojim časom?

Kateri so moji maliki: pretirano delo na račun duhovnih vrednot in družine, avto, standard, stanovanje, denar, pijača, nečistost (sem grešil z nečistimi mislimi, željami, govorjenjem, branjem, dejanji /sam, z drugo osebo/)?

3. Poklic, družba, narava

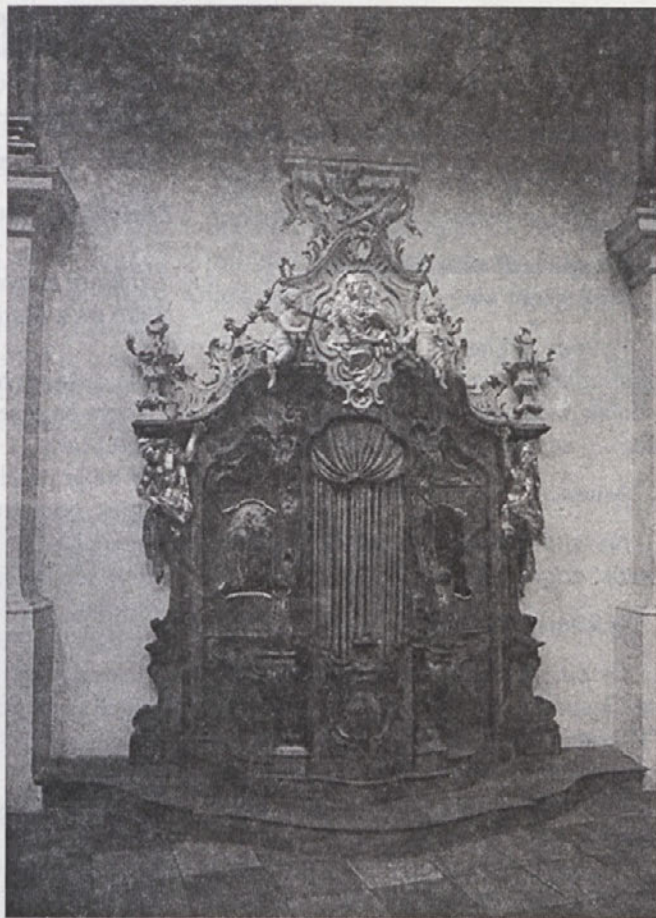
Ali je poleg ljubezni do Boga ljubezen do bližnjega glavno vodilo mojega življenja? Ali sem pošten do zasebne in skupne lastnine? Ali vestno opravljam svoje delo in druge dolžnosti (npr. učenje)? Ali sem kradel, sleparil? Sem povrnal storjeno škodo?

Ali sem lagal? Sem s tem komu povzročil krivico? Sem krivo pričal? Sem držal dano besedo in spolnil obljubo?

Si prizadevam za rešnico? Ali opravljam, obrekujem? Sem odpustil vsem, ki so me prizadeli ali mi naredili krivico?

Kako uporabljam svoj prosti čas? Zahajam v kraje, kjer se ponočuje, posluša divjo glasbo in popiva? Ali zapravljam čas in lenarim? Kakšen je moj odnos do kulturnih vrednot?

Kakšen odnos imam do okolja? Skrbim zanj, ga spoštujem, ali pa ga uničujem?

II. KESANJE IN TRDNI SKLEP

Kesanje obudim že pred spovedjo. To lahko naredim s svojimi besedami v srcu, ali pa z naslednjo molitvijo.

Moj Bog, žal mi je, da sem grešil in žalil tebe, ki si moj najboljši Oče. Trdno sklenem, da se bom poboljšal. Pomagaj mi s svojo milostjo. Amen.

III. SPOVED

Po duhovnikovem pozdravu se pokrižam:

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Nato se splošno predstavim (npr.:
Sem žena, poročena, mati štirih otrok...)

Pri spovedi sem bil pred...

Moji grehi so:

Povem grehe in skrbno poslušam
spovednika. Nato molim kesanje, spo-
vednik pa odvezo. Ko reče: Jaz te odve-
žem..., se tiho pokrižam in odgovorim:

Amen.

Na spovednikov pozdrav "Hvaljen
Jezus" odgovorim:

Vekomaj. Amen.

Če pa spovednik reče: "Zahvaljimo
se Gospodu, ker je dober," odgovorim:
"Vekomaj traja njegova dobrot!" Če
spovednik nadaljuje: "Bog ti je odpustil
grehe, pojdi v miru!" odgovorim: **"Bogu
hvala."**

IV. ZADOŠČEVANJE (POKORA)

Pokoro opravi, kakor mi je naložena
in to čimprej po spovedi. Naložil si bom
še kakšno pokoro, npr. neko molitev,

obisk osamljenega ali bolnega človeka,
udeležbo pri maši med tednom, branje
kakšnega odlomka Svetega pisma,
odpoved televiziji...

ZAHVALNA MOLITEV PO SPOVEDI

(Lahko se zahvalim s svojimi besedami,
lahko pa z Marijinim hvalospevom)

Moja duša poveličuje Gospoda, *
moje srce se raduje v Bogu, mojem
zveličarju.

Ozrl se je na nizkost svoje dekle, *
glej, odslej me bodo blagrovani vsi
rodovi.

Velike reči mi je storil Vsemogočni, *
njegovo ime je sveto.

Iz roda v rod skazuje svoje usmiljenje *
vsem, ki mu zvesto služijo.

Dvignil je svojo močno roko, *
razkropil je vse, ki so napuhnjenih
misli.

Mogočne je vrgel s prestola *
in povišal je nizke.

Lačne je napolnil z dobrotami *
in bogate je odpustil prazne.

Sprejel je svoje izvoljeno ljudstvo, *
kakor je obljubil našim očetom.

Spomnil se je svoje dobrote *
do Abrahama in vseh njegovih
potomcev.

MARIJANSKI MUZEJ NA SVETI GORI

Odkar je bil odprt Marijanski muzej na Sveti Gori si ga je ogledalo mnogo obiskovalcev. Poleti si je muzej ogledal tudi umetnostni zgodovinar prof. dr. Emilijan Cevc iz Ljubljane. Po muzeju ga je vodil kustos Goriškega muzeja Marko Vuk. Prof. Emilijan Cevc je bil navdušen nad muzejsko zbirko. Čestital je bratom frančiškonom in Goriškemu muzeju za dobro opravljeno delo. Poudaril pa je,

da je to le začetek in da je s tem podana dobra osnova za širitev in dopolnjevanje zbirke. Potrebno pa bo še strokovno obdelati že zbrano gradivo. Po ogledu muzeja je prof. Emilijan dejal: "Lepo, kar tako naprej, na pravi poti ste."

Če vas pot zanese na Primorsko, vam priporočam obisk Svete Gore in ogled Marijanskega muzeja.

Umetnostni zgodovinar prof. dr. Emilijan Cevc in Branko Lušina pred muzejem. Branko Lušina je Marijanskemu muzeju podaril svojo zbirko okrog 700 razglednic Svete Gore, preko 300 podobnic, nekaj votivnih podob, spominkov in literature o Sveti Gori. Del tega gradiva je razstavljen v muzeju.

Branko Lušina

ODMEVI

Dragi odgovorni urednik lista "Svetogorska Kraljica",

zahvaljujem se za list "Svetogorska Kraljica", ki ga vedno z zanimanjem preberem in ga dam tudi slovenskim sestram v Rimu. V zadnji številki v prispevku "Dva kongresa..." ste objavili tudi vodstvo papeške marijanske akademije, ki jo vodijo naši patri in ima sedež v naši hiši. Pomotoma ste objavili kdo je njen predsednik, zato Vam pošiljam seznam vodstva. (*Predsednik papeške marijanske akademije je p. Gaspar Calvo Moralejo iz Španije, tajnik pa p. Stefano Cecchin iz Italije. op. ur.*) Seveda bi lahko tudi kdo iz province postal njen dopisni član.

V lističu pa tudi drugače opažam, da se Sveta Gora vedno omenja kot "Sveta Gora pri Gorici". Na to sem že večkrat opozoril, da je tako imenovanje v tisku pa tudi v pogovorih nepravilno, saj ne ustreza niti politični, niti verski (cerkveni) stvarnosti, ki je nastala po drugi svetovni vojni. Sveta Gora je pri Novi Gorici, torej na slovenski strani, v Sloveniji. Da imam prav, me potrjuje tudi izrezek iz časopisa Delo, ki ga prilagam in veliko pove. "Zavedni Slovenci poznajo le Novo Gorico in je zato raba pridevnika stara zaradi razlikovanja nepotrebna." (Prim. Delo 7. 12. 1996). Da ne govorim o "zmešnjavi" glede Kapele, Kostanjevice,

Pristave, itd. Mislim, da je že čas, da duhovniki prvi sprejmemo novo stvarnost, jo zagovarjamo in to novo stvarnost širimo med ljudi. Čas je, da se odrečemo imenom, ki so zaznamovana s potujčevanjem naše zemlje in spominjajo na dobo fašizma in zatiranja vsega slovenskega na tem delu naše zemlje. Če mi ne bomo sprejeli nove stvarnosti, jo bodo toliko manj drugi. Pa brez zamere.

Vse dobro!

prof. p. Viktor Papež

Spoštovani g. urednik!

Prisrčni Vam Gospod Bog povrni za meni poslano tako drago revijico: "SVETOGORSKA KRALJICA"! Malo mi je težko, ker nisem mogel dobiti vaših koledarjev, tako žepnih kot stenskih. Morda drugo leto.

Prebral sem Vašo zelo izvirno revijico! Zato Vam bom za uslugo od sedaj naprej pošiljal prispevke, pesmi in črtice, skratka vse, kar Vam bo prav prišlo za objavo. Danes že pošiljam za velikonočni čas malo črtico: Tončkova velika noč! In še pesmica naj bo za nameček!

Ne zamerite mi, če Vas prosim, če imate morda še kaj prejšnjih števil. Če jih imate, mi jih pošljite nekaj. Razširil

bom med našimi verniki to zgledno revijico. In upam, da boste prejeli naročnike!

Bog naj Vas ohrani!

Viktor Levovnik

Veseli smo vaše zahvale in pohvale, vaše pripravljenosti za širjenje Marijinega češčenja in tudi vaših prispevkov. Objavili jih bomo v eni izmed prihodnjih števil.

O P R A V I Č I L O

V zadnji številki Svetogorske Kraljice nam jo je zagodel tiskarski škrat. Na prvi in zadnji strani manjkata napisa k fotografijam. Gre za kapelico sv. Treh kraljev. Načrt je naredil dia. Jelko Valenčak, fresko je naslikal akademski slikar Rudi Pergar, zidarska in druga dela pa je opravil mojster Franc Gregorc s sodelavci.

Fotografija: Foto atelje Pavšič Zavadlav.

Uredništvo

Zahvale Svetogorski Kraljici

Svetogorska Kraljica!

Pri Tebi sem bil na obisku ob dnevu molitve za duhovne poklice. Prosil sem Te za nove duhovne poklice, mogoče si me uslišala, to le Ti, Marija, veš".

Z gorečim srcem sem Te prosil za trajno ljubezen med dekletom M. in med menoj, vendar me nisi uslišala; ,povedal bom Jezusu, Tvojemu Sinu". Vseeno Ti hvala za življenje, ki si mi ga pred leti rešila.

V.

.....

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo za zdravje, srečo, ljubezen, dobre prijatelje in ljubeče sorodnike, za dobre službe in uspeh nas vseh! Zahvaljujem se Ti za pomoč pri operaciji.

Nevenka z družino

.....

Marija, hvala Ti za vse lepe trenutke v mojem življenju. Prosim Te za zdravje v naši družini ter spoštovanje in ljubezen z mojim fantom.

T.

Sveta Marija Svetogorska, zahvaljujem se Ti za pomoč in se vnaprej priporočam, da me spremljaš pri delu, potovanjih, ljubezni, zdravju in me vodiš po pravi poti do uspeha.

N.N.

.....

Jezus, hvala Ti, da lahko verjamem v Tvoje besede, ki govorijo, da imamo večno življenje. Tvoj bom ostal vekomaj, ker si Ti pot do moje rešitve.

Šarič Đ.

.....

Sveta Mati Božja!

Hvala za vse kar nam daješ. Ponižno Te prosimo, bodi vedno ob nas, osvetljuje naše življenje s Tvojo lučjo, da bomo vedno živeli v miru Božjem in v spravi. Da bi naše družine bile zdrave v duši in v telesu. Da bi se povečale! Hvala Ti za novo družino. Varuj naše starše, ki so tako dobri, pred hušimi boleznimi. Bodi blizu T., V. in njene družine, B. in njene družine, none M., da ne bi preveč trpela. Varuj tudi prejšnjo družino in tudi vse prijatelje in znance.

Hvala Ti.

N.N.

Prošnje Svetogorski Kraljici

Svetogorska Mati Božja, lepo Te prosim, kot prosiš otrok mater, ozdravi našega P., saj si dobra Mati. Ostala Ti bom hvaležna za vedno.

N.N.

.....

Svetogorska Marija,

drži roke nad našo družino, ker se koplje v breznu žalostne mane.

.....

Sveta Marija,

pomagaj novemu škofu Eugeniju na poti božjega potovanja.

.....

Marija!

Prosim te za zdravje moje družine in mene. Pomagaj mi pri študiju in daj mi moč, da bom za pot, ki sem si jo izbrala, imela dovolj moči, da jo bom pripeljala do cilja. Daj, da bo moja zveza z njim trajala vekomaj.

N.N.

Marija, daj, da bi bila v šoli prav dobra, da bi se v družini imeli radi, da bi se razumeli.

Tjaša

.....

Marija! Ti veš, kaj te bom prosila - daj Bog, da bi bilo vse v redu in bi se otrok rodil živ in zdrav. Prav tako te prosim, da bdiš nad hčerko, možem, starši in vsemi ostalimi.

Anita

.....

Draga Marija!

Prosim za usmiljenje in pomoč pri odvajanju od mamil. Prosim te, posreduj za odpuščanje vseh mojih grehov, ki sem jih storil zaradi mamil. Ne obsojaj me zaradi vseh kraj in ostalega zla.

A.S.

.....

Mati Marija! Milostno te prosimo za našo malo Ana Marijo. Hvala.

vsiljeni

.....

Marija, prosim, da bi slišal.

Sandi

TAKO JE BILO PRED 80 LETI

V letošnjem jubilejnem letu 280-letnice kronanja Milostne podobe se lahko spomnimo kako so ta pomemben dogodek obhajali pred 80 leti.

Milostna podoba je bila zaradi divjih bojov na Soški fronti v Ljubljani. Goriški nadškof je bil v Stični, Goriško ljudstvo pa kot begunci raztreseni po vsej deželi.

Ob 200-letnici kronanja Marijine podobe je bila slovesnost 17. junija

1917 v frančiškanski cerkvi v Ljubljani. Udeležilo se je precej Ljubljančanov in primorskih beguncev, ki so živeli v bližini. Iz Stične je prišel nadškof Sedej, ki je slovesnost tudi vodil. Vse je bilo bolj skromno, a zato toliko bolj prisrčno. Goriški begunci so ob svojem škofu in ob svoji Materi začutili vsaj nekaj topline in domačnosti. Tako je bilo pred 80 leti.

Branko Lušina

Angel gospodov

*Angel Gospodov je oznanil
Mariji in spočela je od
Svetega Duha*

zdrava Marija...

*Glej dekla sem Gospodova
zgodi se mi po tvoji besedi*

zdrava Marija...

*In Beseda je človek postala in
med nami prebivala*

zdrava Marija...

ZANIMIVOST IZPOD SVETE GORE

V letošnjem jubilejnem letu (280-letnica kronanja Milostne podobe) bo marsikateri romar poromal na Sveto Goro.

Ob povratku, le če vam čas dopušča, se ustavite tudi v bližnjem kraju Grgar, kjer je bila Urška Ferligojeva doma.

V predelu Grgarja, ki ga imenujejo Gornja vas, pri hiši št. 156 (izročilo pravi, da je tam stala hiša, v kateri je stanovala Urška) stoji prečudovita odprta kapela z nadstreškom. V kapeli je kip Marije. Na podstavku so trije prizori iz življenja Urške Ferligojeve. Kapela je bila postavljena ob 400-letnici prikazanja (1938) na pobudo dekana Alojzija Filipiča. Največ zaslug zato, da kapela stoji, pa ima domačin Peter Bitežnik.

Malo nižje ob poti pri hiši št. 56 stoji

kapela v kateri je v fresko tehniki narejena Svetogorska milostna podoba. Leta 1990 jo je izdelal akademski slikar Lucijan Bratuš. Še nekoliko nižje pri hiši št. 160 pa je zidana kapelica v kateri je upodobljena sv. Uršula. Tudi ta podoba je naslikana v fresko tehniki. Zanimivost te kapele je, da stoji na izviru žive vode, ki se po kamnitem žlebu pretaka v manjše kamnito korito. Tudi to podobo je naslikal Lucijan Bratuš. Na cerkvi sv. Marte za prezbiterijem (po izročilu naj bi bil tam grob Urške) je na pločevini naslikan prizor "Prikazanje Urški". Delo je naslikal slikar iz Gorice: Clemente Del Neri. Obiščite Grgar in kraje, ki so vezani na Urško Ferligojevo, ne bo vam žal.

Branko Lušina

Angel pa je spregovoril in rekel ženama: "Vama se ni treba bati! Vem, da iščeta Jezusa, križanega. Ni ga tukaj. Vstal je, kakor je bil rekel! Stopita sem in pogledita kraj, kamor so ga položili. Pojdita brž in povejta njegovim učencem: 'Vstal je od mrtvih! Pred vami pojde v Galilejo, tam ga boste videli.' Glejta, povedal sem vama." (Mr 28, 5-7)

VELIKA SLAVLJENJA SVETOGORSKE KRALJICE

Ob 280 - letnici kronanja Kraljice našega naroda bo poleg rednih nedeljskih romanj, še tole:

25. maja ob 16^h: Srečanje obeh Goric

7. junija ob 10^h: Srečanje Mavrice

21. junija ves dan slavimo Marijo

15. avgusta ob 10^h: Veliki Šmaren

7. septembra ob 16^h: Maša narodov

26. oktobra ob 16^h: Sklepna slovesnost

Romanja bodo potekala pod geslom: Blagor ji, ker je verovala (Lk 1,45). V letu Jezusa Kristusa bomo skupaj z Njo prosili za ohranitev vere in da bi dar vere zapustili našemu mlademu rodu.

Kraljica s Svete Gore, varuhinja naše vere! Prosi za nas!

Peter Flander (rojen 26. januarja 1917 v Zakojci pri Bukovem, umrl 3. januarja 1977 v Podbrdu), je bil nabožni publicist in velik častilec svetogorske Marije. Trdno je bil prepričan, da ga je v vojnih grozotah obvarovala svetogorska Marija. Na vso moč je širil njeno čast in zbiral gradivo o Sveti Gori. Izdajal je tudi časopis Svetogorska kraljica.

Prva številka je izšla leta 1957.

Branko Lušina

Peter Flander:
SVETOGORSKI KRALJICI

*Zabvaljena bodi, Gospa svetogorska,
dobrotna Kraljica Slovencev si Ti!
Presrečna je naša dežela Primorska,
na njenem ozemlju Tvoj prestol stoji!*

*Lepo so Te predniki naši slavili,
prekrasno svetišče sezidali Ti!
Z molitvijo, s petjem so Tebe častili,
na Skalnico radi so romali vsi!*

*A Ti si še vedno goreče češčena,
četudi brezboštvo ogroža ljudi!
Pri ljudstvu bila si in boš zaželena,
saj biser najdražji Slovencev si Ti!*

